

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจอธิบดีกรมศุลกากร (เมื่ออธิบดีกรมศุลกากรใช้อำนาจเรียกเก็บอากรตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้ว กรมศุลกากรจะดำเนินคดีกับผู้นำเข้าในความผิดตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้หรือไม่)

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๖๐๕/๑๗๒๗๑ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ บัญญัติว่า “ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าการหลีกเลี่ยงอากรที่พึงเก็บแก่สิ่งที่สมบูรณ์แล้ว โดยวิธีนำสิ่งนั้นเข้ามาเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกัน จะเป็นวาระเดียวกันหรือต่างวาระกันก็ดี ก็ให้เรียกเก็บอากรแก่ส่วนนั้น ๆ รวมกันในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้ว” และในกรณีที่ผู้นำเข้านำเข้าซึ่งสิ่งที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้ว (สินค้าครบชุดสมบูรณ์) ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนนั้น พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๔๙ วรรคห้า ได้บัญญัติว่า “การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามมาตรานี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลมโดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร”

กรมศุลกากรจึงขอหารือว่า จากหลักกฎหมายดังกล่าวข้างต้น หากมีผู้นำเข้ารายเดียวกันนำส่วนประกอบอุปกรณ์ของสินค้าบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยแยกเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกัน และนำเข้ามาต่างวาระกัน ในระยะเวลากระชั้นชิดกัน ซึ่งหากนำส่วนนั้น ๆ รวมกันแล้วจะเป็นสินค้าครบชุดสมบูรณ์ ทั้งนี้ผู้นำเข้ากระทำเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรพุทธศักราช ๒๔๖๙ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากรและบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) แล้ว ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ได้ความตามคำชี้แจงของผู้แทนส่วนราชการทั้งสอง ประกอบกับหนังสือกรมศุลกากร ที่ กค ๐๖๐๖/๐๑๙๓๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘ ซึ่งชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมมา ว่า บริษัทกรุงเทพโทรคมนาคมและการไฟฟ้า จำกัด ได้นำสินค้า Spare Part of Telephone Dial จำนวน ๒,๐๐๐ ชิ้น เข้ามาตามใบขนสินค้าขาเข้าเลขที่ ๐๗๖ - ๖๐๖๑๕ โดยเรือ MAHOGANY VENTURE เทียบเข้าถึงท่าเรือกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๓

กรกฎาคม ๒๕๒๖ เมืองกำเนิดประเทศญี่ปุ่น ชำระอากรในพิกิตฯ ที่ ๘๕.๑๓ อัตรา ๕.๕% ต่อมา ผู้นำเข้ารายเดียวกันได้นำเข้าสินค้า Intercom จำนวน ๒,๐๐๐ ชิ้น ตามใบขนสินค้าขาเข้าเลขที่ ๐๗๖ - ๖๑๒๗๙ โดยเรือ Pichai Samut เทียวเข้าถึงท่าเรือกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๒๖ เมืองกำเนิดประเทศญี่ปุ่น ชำระอากรในพิกิตฯ ที่ ๘๕.๑๓ อัตรา ๕.๕% โดยในชั้นแรก กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ธ. ๑๑/๒๕๒๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๖ ด้วย แต่ผู้นำเข้าได้เสนอเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๒๐๒/๑๔๙๕ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๒๖ แจ้งกรมศุลกากรว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าผลิตภัณฑ์ Intercom ที่นำเข้าไม่เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบจึงไม่อยู่ในข่ายที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษดังกล่าว ต่อมากรมศุลกากรได้ตรวจสอบสินค้าทั้งสองรายการนี้ และพบว่า สินค้า Dial (ที่หมุนหมายเลขของเครื่องรับโทรศัพท์) เมื่อนำมาประกอบกับสินค้า Intercom (ลักษณะทุกอย่างเหมือนเครื่องรับโทรศัพท์เพียงไม่มีที่หมุนหมายเลขเท่านั้น) แล้ว จะเป็นเครื่องรับโทรศัพท์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปซึ่งสินค้าเครื่องรับโทรศัพท์นี้ชำระอากรตามประเภทพิกิตฯ ที่ ๘๕.๑๓ อัตรา ๕.๕% และต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ธ.๑๑/๒๕๒๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๖ อีก ๒๕% ของราคา C.I.F.ด้วย กรมศุลกากรจึงได้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทราบถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๒๐๒/๒๐๐๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๖ แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้พิจารณาตัวอย่างผลิตภัณฑ์ Intercom ประกอบกับ Dial ที่ผู้นำเข้านำเข้ามาแล้ว ปรากฏว่าสามารถใช้เป็นเครื่องรับโทรศัพท์ได้เช่นเดียวกับเครื่องรับโทรศัพท์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิต ดังนั้น จึงอยู่ในข่ายต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ธ.๑๑/๒๕๒๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๖ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงขอยกเลิกหนังสือ ที่ นร ๑๒๐๒/๑๔๙๕ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๒๖ และขอให้กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษเครื่องรับโทรศัพท์ที่นำเข้ามาต่อไปด้วย สำหรับสินค้าสองรายการที่นำเข้ามานี้ กรมศุลกากรได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าผู้นำเข้ารายนี้ได้นำ Dial และ Intercom มาประกอบกันเป็นเครื่องรับโทรศัพท์และจำหน่ายให้แก่ลูกค้าไปแล้ว

กรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้นำเข้ารายนี้แยกนำเข้าซึ่งชิ้นส่วนของเครื่องรับโทรศัพท์ต่างกรรมต่างวาระกัน โดยที่เป็นสินค้าจากแหล่งกำเนิดเดียวกัน ช่วงระยะเวลาการนำเข้าไม่ห่างกันนัก เป็นการแสดงเจตนาหลีกเลี่ยงค่าธรรมเนียมพิเศษ กรมศุลกากรจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖^๑ แห่งพระราชกำหนดพิกิตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ถือว่าส่วนต่างๆ ที่นำเข้ามาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ได้ประกอบสมบูรณ์แล้วซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตาม

^๑มาตรา ๖ ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่ามีการหลีกเลี่ยงอากรที่พึงเก็บแก่สิ่งที่สมบูรณ์แล้ว โดยวิธีนำสิ่งนั้นเข้ามาเป็นส่วนๆ ต่างหากจากกัน จะเป็นในวาระเดียวกันหรือต่างวาระกันก็ดี ก็ให้เรียกเก็บอากรแก่ส่วนนั้นๆ รวมกันในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้ว

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย เนื่องจากค่าธรรมเนียมพิเศษนี้ถือเสมือนอากรขาเข้ากรมศุลกากรจึงมีความข้อใจว่า เมื่อกรมศุลกากรได้อำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ได้ประกอบสมบูรณ์แล้ว กรมศุลกากรจะดำเนินคดีแก่ผู้นำของเข้ารายนี้ในลักษณะความผิดตามความในมาตรา ๒๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ และมาตรา ๙๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่ามีกรหลีกเลียงอากรขาเข้าที่พึงเก็บแก่สิ่ง ที่สมบูรณ์แล้วโดยวิธีนำสิ่งนั้นเข้ามาเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกัน ไม่ว่าจะนำเข้ามาในวาระเดียวกัน หรือต่างวาระกัน อธิบดีกรมศุลกากรย่อมใช้อำนาจตามมาตรา ๖^๔ แห่งพระราชกำหนดพิกัตอัตรา

^๒มาตรา ๒๗ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักไทยก็ดี หรือส่งหรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอก พระราชอาณาจักก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้าย ถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนั้น จากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่ มั่นคง หรือโรงเก็บของ โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใด ๆ แก่ของเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลียงการเสียค่าภาษี ศุลกากร หรือในการหลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลียงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของ โดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลียงข้อห้าม หรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของ ซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุก ไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^๓มาตรา ๙๙ ผู้ใดกระทำหรือจัดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ หรือยื่น หรือจัดให้ผู้อื่นยื่น ซึ่งใบ ขนสินค้า คำสาแดง ใบรับรอง บันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยว ด้วยพระราชบัญญัตินี้ หรืออันพระราชบัญญัตินี้บังคับให้กระทำนั้นเป็นความเท็จก็ดี เป็นความไม่สมบูรณ์ก็ดี หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ ก็ดี หรือถ้าผู้ใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ตอบคำถามอันใด ของพนักงานเจ้าหน้าที่ มิได้ตอบคำถามอันนั้นโดยสัตย์จริงก็ดี หรือถ้าผู้ใดไม่ยอม หรือละเลยไม่ทำ ไม่รักษาไว้ ซึ่งบันทึกเรื่องราว หรือทะเบียน หรือสมุดบัญชีหรือเอกสาร หรือตราสารอย่างอื่น ๆ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับ ไว้ก็ดี หรือถ้าผู้ใดปลอมแปลง หรือใช้เมื่อปลอมแปลงแล้ว ซึ่งเอกสาร บันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นที่ พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ให้ทำ หรือที่ใช้ในกิจการใด ๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือแก้ไขเอกสารบันทึก เรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นภายหลังที่ได้ออกไปแล้วในทางราชการก็ดี หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือ ชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานกรมศุลกากร หรือซึ่งพนักงานศุลกากรใช้เพื่อการอย่างใด ๆ อัน เกี่ยวด้วยพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกิน หกเดือน

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

ศาลการ พ.ศ.๒๕๐๓ เรียกเก็บอากรแก่งที่นำเข้ามาเป็นส่วน ๆ นั้นรวมกันในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้วได้ แต่การใช้อำนาจของอธิบดีกรมศาลการตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศาลการดังกล่าวนี้ เป็นการใช้อำนาจวินิจฉัยว่า ของที่นำเข้านั้นจะต้องเสียอากรเท่าใด เพื่อเรียกเก็บอากรให้ครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น จึงไม่ลบล้างอำนาจที่จะดำเนินคดีแก่ผู้นำเข้าในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศาลการในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของผู้นำเข้ามีเจตนาหลีกเลี่ยงอากร (ภาษี) อันเข้าลักษณะองค์ประกอบความผิดตามกฎหมายนั้นด้วย

(๒) สำหรับค่าธรรมเนียมพิเศษที่เป็นปัญหาในเรื่องนี้ มาตรา ๔๙^๕แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ ได้กำหนดวิธีการคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยให้อำนาจคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกันหรือทดแทนกันได้กับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ และเมื่อได้กำหนดให้การนำเข้าผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลใดต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษแล้ว การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้น กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศาลการ และให้นำกฎหมายว่าด้วยศาลการมาใช้บังคับโดยอนุโลมโดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษดังกล่าว “เป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศาลการ”

๓. ตามมาตรา ๒^๖ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ซึ่งแก้ไข

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่คราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศตามมาตรานี้ในเวลาใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มิปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลใดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการหรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามมาตรานี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศาลการ และให้นำกฎหมายว่าด้วยศาลการมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศาลการ

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษและผู้ใดได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับของนั้นแล้ว ก็ให้กรมศาลการคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๒ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศาลการ และในการแปลความแห่งพระราชบัญญัติหรือบทกฎหมายนั้น ๆ ถ้อยคำต่อไปนี้ ถ้าไม่แย้งกับความในบทหรือเนื้อ

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “คำภาษี” และ “อากร” ตรงกันว่า หมายความว่า “คำภาษี คำอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระติดพันในทางศุลกากรหรืออากรชั้นใน” ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่า ค่าธรรมเนียมพิเศษที่เรียกเก็บตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ เป็น “ค่าธรรมเนียมในทางศุลกากร” เพราะเป็นค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บเพื่อการนำผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่กำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษเข้ามาในราชอาณาจักร ค่าธรรมเนียมพิเศษนี้จึงเป็น “คำภาษี” หรือ “อากร” ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังนั้น บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเก็บอากรขาเข้าทั้งหมดจึงต้องนำมาใช้แก่การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษดังกล่าวด้วยรวมทั้งบทบัญญัติที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเสียคำภาษีหรืออากร เพราะการกระทำที่เป็นการหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ ย่อมเป็นการหลีกเลี่ยงการเสียคำภาษีหรืออากรตามกฎหมายด้วยศุลกากร

๔. ในกรณีที่ปรากฏว่ามีประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ใดต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษในการนำเข้าแล้วการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๙ วรรคห้า^๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕ และในส่วนที่เกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษเข้ามาเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกันนั้น มาตรา ๖^{๑๑} และมาตรา ๑๒^{๑๒} แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓ ประกอบกับข้อ ๖^{๑๓} แห่ง

เรื่องใช้ ให้มีความหมายแลกินความรวมไปถึงวัตถุแลสิ่งทั้งหลาย ดังกำหนดไว้ต่อไปนี้ คือ

๑ล๑

๑ล๑

คำว่า “คำภาษี” หมายความว่า คำภาษี คำอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรืออากรชั้นใน

๑ล๑

๑ล๑

คำว่า “อากร” หมายความว่า คำภาษี คำอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรืออากรชั้นใน

๑ล๑

๑ล๑

๑โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

๑ มาตรา ๑๐ บรรดาคำภาษีนั้น ให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร การเสียคำภาษีให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในเวลาที่ออกใบขนสินค้าให้

๑ล๑

๑ล๑

๑โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

๑ มาตรา ๑๒ อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจตีความในพิกัดอัตราอากรแนบท้ายพระราชกำหนดนี้ โดยวิธีออกประกาศแจ้งอัตราอากร

๑ ข้อ ๖ ของครบชุดสมบูรณ์หรือของซึ่งมีลักษณะอันเป็นสาระสำคัญที่ทำให้เห็นได้ว่าเป็นของครบชุดสมบูรณ์ที่นำเข้ามาโดยแยกออกจากกัน หรือมิได้ประกอบเข้าด้วยกัน แม้จะแยกนำเข้าต่างวาระกันก็

หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากรในภาค ๑ ท้ายพระราชกำหนดดังกล่าว ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษรวมกันในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้วได้ ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าการนำเข้าในลักษณะนั้นเป็นการหลีกเลี่ยงค่าธรรมเนียมพิเศษที่พึงเก็บแก่สิ่งที่สมบูรณ์แล้ว ดังนั้น ในกรณีที่มีผู้นำเข้าเครื่องรับโทรศัพท์ซึ่งได้มีประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษในการนำเข้า แม้ผู้นำเข้าจะใช้วิธีแยกนำเข้าเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกันและนำเข้ามาต่างวาระกัน ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่า การนำเข้าเช่นนั้น เป็นการกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อธิบดีกรมศุลกากรย่อมมีอำนาจตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๐๓ ที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษจากผู้นำเข้าเสมือนว่าได้นำเครื่องรับโทรศัพท์ที่ได้ประกอบครบชุดสมบูรณ์แล้วเข้ามาได้ และถ้าหากกรมศุลกากรเห็นว่า การกระทำของผู้นำเข้านั้นต้องด้วยลักษณะการกระทำอันเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๔๐ หรือมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๗ แล้ว กรมศุลกากรย่อมมีอำนาจดำเนินคดีแก่ผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรได้อีกสัດหนึ่งด้วย เพราะการกระทำของผู้นำเข้าอันเป็นการหลีกเลี่ยงอากรที่พึงเก็บแก่สิ่งที่สมบูรณ์แล้วนั้น ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรดังกล่าวแล้ว นอกจากจะให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรแก่สิ่งนั้น ๆ รวมกันในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้ว ยังให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรที่จะดำเนินคดีแก่ผู้นำเข้าด้วย ส่วนปัญหาว่าเมื่ออธิบดีกรมศุลกากรได้ใช้อำนาจเรียกเก็บอากรที่พึงเก็บเสมือนเป็นสิ่งที่ได้ประกอบสมบูรณ์แล้วยังจะต้องดำเนินคดีแก่ผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วยเสมอไปหรือไม่ เป็นดุลพินิจของอธิบดีกรมศุลกากรที่จะต้องพิจารณาตามความหนักเบาและพฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งกรณีโดยอาศัยข้อเท็จจริงและเหตุผลเป็นเรื่อง ๆ ไป

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๒๘

ตาม ให้จัดเข้าในประเภทที่ว่าด้วยของครบชุดสมบูรณ์ได้